

[Holger K. Nielsen]

frem for at tale om måltal omkring de offentlige udgifter, og vi har konkret haft som udgangspunkt, at der skal ske en nedbringelse på mindst 50.000 i 1992.

Vi vil ikke have alle disse fugle på taget, som regeringen til stadighed lover os; vi vil have noget konkret på bordet nu, og det tror jeg også at de arbejdsløse ønsker. Derfor er regeringens udgangspunkt for uambitiøst.

Vi er enige i, at der skal fremrykkes offentlige investeringer, men vil godt påpege, at vi også i den sammenhæng skal samtænke beskæftigelsespolitik og miljøpolitik. Der er en tendens til, at miljøpolitik og grøn politik bliver meget isoleret, når man diskuterer det her i Folketinget. Det er også vigtigt at samtænke miljø- og beskæftigelsespolitik i forbindelse med, hvilke offentlige investeringer man vil have fremrykket. Vi er ikke interesseret i at fremrykke investeringer i motorveje. Derfor er vi også meget tilfredse med, at det i det dagsordensforslag, der er fremsat, præciseres, at der skal ske en fremrykning af offentlige investeringer i kollektiv trafik.

Vi er ikke enige i, at man skal sammenblende ulandshjælp med beskæftigelsespolitik. Det lægger regeringen op til. Vi mener, der er så mange problemer i forhold til ulandene, at vi ikke vil acceptere den sammenhæng. Det er muligt, at der bliver nogle beskæftigelsesvirkninger i Danmark af ulandshjælpen, men det skal ikke være udgangspunktet, at ulandshjælp skal være dansk beskæftigelsespolitik. Det skal være ulandshjælp.

SF har fremlagt en række ideer til, hvordan vi ønsker arbejdsløsheden bekæmpet, og da min tid er knap, skal jeg fremhæve et par ting i dem:

Vi mener faktisk, at arbejdsgiverne skal forpligtes i forhold til de langtidsløse, og derfor foreslår vi konkret en kvoteordning, således at arbejdsgivere skal forpligtes til at antage så og så mange langtidsløse i forhold til, hvor mange ansatte de har. Det er uacceptabelt, at det kun er det offentlige, der hænger på forpligtelsen med de langtidsløse; vi skal også forpligte den private sektor til det, og det har vi konkret foreslået en kvoteordning for.

Vi synes, at man i langt højere grad også burde diskutere fordelingen af det eksisterende arbejde. Det er en diskussion, der næsten er forsvundet i beskæftigelsesdebatten. Men i for-

bindelse med den teknologiske udvikling og den måde, det hele ændrer sig på i samfundet i disse år, kommer vi ikke uden om at diskutere, hvordan vi fordeler det eksisterende arbejde bedre, og vi kommer heller ikke uden om at diskutere et nyt arbejdsbegreb.

I går var filosofen Ole Thyssen i TV 2 med, synes jeg, nogle interessante betragtninger om, hvordan den nye teknologi, informationssamfundet, indebærer, at vi er nødt til at nytænke arbejdsbegrebet på en ganske radikal måde. Men vi skal også have arbejdsfordelingen ind i højere grad. Det er uacceptabelt, at der er mennesker, der arbejder alt for meget i forhold til deres behov, mens andre intet arbejde har, børnefamilier eksempelvis. Børnefamilierne ville godt have mere fritid, de efterspørger fritid for at kunne være sammen med deres børn; hvorfor ikke give dem en længere barselorlov imod, at der kommer folk, der er arbejdsløse, ind på arbejdsmarkedet?

Vi har foreslået en sabbatordning, således at mennesker, der har lyst til at tage fri et års tid, får mulighed for det på dagpenge, imod at der kommer en arbejdsløs ind i stedet for. Jamen hvorfor kan vi ikke i højere grad diskutere sådanne ordninger, hvor man får det hele til at fungere mere fornuftigt? Der er mennesker, der godt vil arbejde mindre; andre mennesker vil arbejde noget mere – det er de arbejdsløse – og det er vores ønske, at vi i langt højere grad kan få den slags ting ind i debatten om arbejdsløsheden.

Den dagsorden, der er foreslået, synes vi er tilfredsstillende og i hvert fald et udtryk for, at det er Socialdemokratiet og SF, der tager disse problemer alvorligt både i den debat, der er her i dag, og i det, vi fremlægger for Folketinget i dag.

Poul Nødgaard (FP):

Ledigheden i Danmark er for høj. Det er urimeligt, at regeringens politik har medført så voldsom en ledighed.

Desværre har regeringen bidraget til en del forvirring i spørgsmålet om ledigheden. Luften har jo været fyldt med alle mulige ledighedstal; de forskellige tal har desværre ikke medvirket til at skabe klarhed om, hvilke ledighedskategorier regeringen ønsker at hjælpe.

Der er ingen tvivl om, at ledigheden er det største og klareste symptom på, at vores øko-